

Insolvență/faliment

Irlanda de Nord

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

- Procedura de insolvență se poate intenta declanșa împotriva persoanelor fizice, a parteneriatelor și a societăților (cu sau fără personalitate juridică).
- Procedura poate fi declanșată împotriva oricărei persoane fizice care are o datorie de cel puțin 5 000 GBP și care fie locuiește în Irlanda de Nord, fie în ultimii trei ani a locuit sau și-a desfășurat activitatea în Irlanda de Nord, fie se află în Irlanda de Nord în ziua introducerii unei cereri de declarare a falimentului („*petition*”). Nu există o vârstă minimă.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

- În Irlanda de Nord, insolvența întreprinderilor poate însemna fie lichidare (voluntară sau printr-o hotărâre a Înaltei Curți), fie reorganizare (acord voluntar încheiat de societate cu creditorii săi sau administrare). La procedura de administrare se poate recurge înainte de declanșarea procedurii de lichidare.
- Orice creditor (privat sau public) poate introduce în instanță o cerere („*application*”) de lichidare a unei societăți (lichidare forțată) sau de punere sub administrare a unei societăți.
- Societatea debitoare poate decide ea însăși lichidarea (lichidare voluntară, care poate fi solvabilă sau insolvabilă, solvabilitatea fiind evaluată pe baza capacității de plată a tuturor datoriilor în termen de 12 luni). Societatea debitoare poate, de asemenea, să adreseze instanței o cerere de lichidare („*petition*”).
- Instanța poate fi sesizată cu o cerere de lichidare a unei societăți și din partea Ministerului Economiei („*Department for the Economy*”), dacă acest lucru este în interesul public. Nu este necesar ca societatea respectivă să fie insolvabilă.
- În orice moment după ce s-a prezentat instanței o cerere (de către oricare parte) de lichidare forțată, instanța poate numi un lichidator provizoriu. Astfel de numiri se fac, în general, pentru a se proteja activele societății înainte de audierea din cadrul procedurii de lichidare. Competențele lichidatorului provizoriu sunt prevăzute în hotărârea judecătorească de numire a acestuia.
- Societatea sau directorii acesteia pot numi un administrator, la fel cum o poate face și deținătorul unei garanții constituite asupra unei universalități de bunuri („*floating charge*”) (aceste numiri făcându-se în afara instanței).
- Pentru a intra în administrare, o societate trebuie să fie insolvabilă sau susceptibilă de a intra în insolvență. Jurisprudența a constatat că termenul „susceptibilă” indică o mai mare probabilitate ca insolvența să aibă loc decât ca aceasta să nu aibă loc.
- În cazul unui acord voluntar încheiat de societate cu creditorii săi („*company voluntary arrangement*” - CVA), nu este necesar ca aceasta să fie insolvabilă.
- Lichidarea forțată poate avea ca motiv incapacitatea societății de a-și plăti datoriile (insolvență), incapacitate dovedită prin neîndeplinirea unei somații oficiale („*statutory demand*”) de plată sau a unei hotărâri judecătorești. Instanța poate declara o societate în lichidare pentru motivul că aceasta este decizia corectă și echitabilă.
- Imediat după începerea procedurii [decizia societății de a se lichida, hotărârea judecătorească de administrare sau de lichidare sau depunerea în instanță a notificării de numire a unui administrator (pentru numirile care nu au fost efectuate prin hotărâre judecătorească)], titularul de mandat („*office-*

holder”) poate acționa.

- Societatea poate propune un acord voluntar încheiat de societate cu creditorii săi. Nu este necesar ca societatea să fie insolubilă pentru a propune un CVA. Un astfel de acord voluntar poate fi propus și de titularul de mandat („office-holder”) în cadrul procedurii de lichidare sau de administrare (dacă una dintre aceste proceduri a fost deja declanșată).
- Procedurile individuale de insolvență disponibile sunt acordurile voluntare individuale („individual voluntary arrangements - IVA”), hotărârile de reducere a datoriilor („debt relief orders - DRO”) și hotărârile de declarare a falimentului (pronunțate la cererea creditorului sau persoanei fizice).
- IVA sunt propuse de debitor și se aprobă cu votul a 75 % din creditorii ca valoare a datoriei. Nu se aplică niciun nivel minim de datorie și nu există niciun test de insolvență. Propunerea trebuie să fie făcută prin intermediul unei persoane desemnate care devine supraveghetor dacă propunerea este aprobată de creditorii. Persoana desemnată poate acționa atunci când propunerea este înaintată creditorilor de către debitor. IVA se poate propune atunci când debitorul face obiectul unei proceduri de faliment, iar falimentul poate fi anulat dacă propunerea este acceptată de creditorii. IVA care sunt acceptate de creditorii prin vot sunt obligatorii pentru toți creditorii.
- Cererile de DRO sunt transmise electronic de către debitor administratorului judiciar oficial („official receiver”) printr-un intermediar autorizat. Instanța nu se implică în începerea procedurii. Debitorul trebuie să aibă datorii de cel mult 20 000 GBP, active cu o valoare de sub 1 000 GBP (fără a se lua în considerare un autovehicul la o valoare rezonabilă) și un venit excedentar de 50 GBP pe lună sau mai puțin. Debitorul nu trebuie să facă obiectul niciunei alte proceduri de insolvență și nu trebuie să fi încheiat operațiuni care să fi dezavantajat creditorii în ultimii doi ani. Administratorul judiciar oficial are datoria de a analiza cererea la primirea acesteia și, prin urmare, poate acționa începând cu momentul respectiv.
- Hotărârile de declarare a falimentului se pot emite la cererea creditorului sau chiar a debitorului. La pronunțarea hotărârii, administratorul judiciar oficial devine administrator și gestionar. Ulterior, se poate numi un administrator fiduciar („trustee”) care poate acționa imediat după numire.
- Cererea formulată de un creditor se înaintează instanței și trebuie să respecte un prag minim al datoriei de 5 000 GBP pentru a fi admisă; există însă posibilitatea introducerii unei cereri comune, de către doi sau mai mulți creditorii, caz în care se adună sumele datorate fiecăruia. Datoria trebuie să fie negarantată. În cerere trebuie să se demonstreze că debitorul se află în incapacitatea de a-și plăti datoria, incapacitate dovedită prin neîndeplinirea unei somații oficiale de plată sau a unei hotărâri judecătorești.
- Cererile debitorului sunt de asemenea prezentate instanței. Nu se aplică un nivel minim al datoriei, dar debitorul trebuie să se afle în incapacitatea de a-și plăti datoriile.
- Dacă s-a introdus o cerere de declarare a falimentului, instanța poate, înainte de audierea acesteia, să desemneze un administrator judiciar interimar care să protejeze activele debitorului identificate ca fiind potențial amenințate. În majoritatea cazurilor, instanța va da instrucțiuni specifice cu privire la mandatul unui administrator judiciar interimar, dar poate oferi, de asemenea, atribuții mai generale pentru luarea imediată în posesie a bunurilor debitorului. Numai administratorul judiciar oficial poate fi desemnat ca administrator interimar.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

- În cazul insolvenței întreprinderilor, toate bunurile deținute de societate oriunde în lume fac obiectul procedurii de insolvență. Definiția dată de lege „bunurilor” este foarte amplă.
- În cazul IVA, în propunerea debitorului se stabilește modul în care trebuie tratate activele, iar creditorii au posibilitatea de a analiza acest lucru înainte de a vota dacă acceptă propunerea.
- În cazul DRO, valoarea activelor este de maximum 1 000 GBP (fără a se lua în considerare un autovehicul la o valoare rezonabilă) și acestea rămân în proprietatea debitorului.
- În cadrul procedurii de faliment, proprietatea asupra tuturor bunurilor deținute de persoana în stare de faliment oriunde în lume revine administratorului fiduciar, cu unele excepții. Eventualele bunuri necesare pentru satisfacerea nevoilor domestice ale persoanei sau pentru a i se permite acesteia să își desfășoare activitatea profesională sau comercială nu fac parte din masa credală. În categoria acestor bunuri poate intra și un autovehicul. Dacă administratorul fiduciar consideră că bunul respectiv valorează mai mult decât un înlocuitor la un preț rezonabil, administratorul fiduciar poate să vândă bunul și să pună la dispoziție un înlocuitor. De asemenea, eventualele bunuri pe care persoana în faliment le deține în păstrare pentru altcineva nu sunt incluse în masa credală.

- Venitul personal al persoanei în faliment nu face parte din masa credală, dar administratorul fiduciar poate ajunge la un acord cu persoana în cauză ca o parte din venitul excedentar rămas după acoperirea nevoilor sale domestice rezonabile să se plătească în contul masei credale în beneficiul creditorilor. Administratorul fiduciar poate introduce o cerere în instanță în vederea pronunțării unei hotărâri ca acest lucru să se întâmple dacă nu se poate ajunge la un acord cu persoana în cauză.
- Orice bun luat în posesie de persoana fizică înainte ca aceasta să fie ieșit din procedura de faliment poate fi adăugat de către administratorul fiduciar la masa credală.
- Fapta persoanei aflate în faliment de a împrumuta bani sau de a obține pe altă cale un credit de peste 500 GBP fără a aduce la cunoștința creditorului procedura de faliment către creditor constituie infracțiune.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

- În afară de administratorul judiciar oficial, titularii de mandate trebuie să fie practicieni în insolvență autorizați. Autorizațiile nu pot fi emise decât de un organism profesional autorizat în acest sens de către minister. O persoană care acționează în calitate de practician în insolvență fără a fi autorizată săvârșește o infracțiune și este pasibilă de amendă sau de pedeapsă cu închisoarea.
- Pentru a obține autorizație, solicitantul trebuie să susțină cu succes examene și să aibă un anumit număr de ore de experiență practică în materie de insolvență.
- Practicianul în insolvență trebuie să fie o persoană fizică.
- Remunerația practicianului în insolvență care acționează în calitate de titular de mandat este stabilită de creditorii. Practicianul în insolvență poate sesiza instanța în cazul în care consideră că baza de remunerare stabilită de creditorii este insuficientă. Creditorii se pot adresa instanței în cazul în care consideră că remunerația este excesivă.
- Toate cazurile de insolvență se află sub controlul general al instanței, iar părțile implicate (inclusiv titularul de mandat în procedura de insolvență) pot solicita instanței instrucțiuni.
- În cadrul unui IVA, debitorul este liber să se ocupe de activele sale, cu condiția ca acest lucru să nu conducă la încălcarea condițiilor acordului încheiat cu creditorii.
- În cazul unei DRO, proprietatea asupra activelor nu revine titularului de mandat.
- În cadrul procedurii de faliment, proprietatea asupra activelor revine administratorului fiduciar, activele neputând fi administrate de persoana aflată în faliment. Această dispoziție nu se aplică activelor excluse de la masa credală și nici activelor luate în posesie de persoana fizică după începerea procedurii, cu excepția cazului în care acestea sunt luate în posesie de persoana fizică înainte ca aceasta să fi ieșit din procedura de faliment și sunt adăugate de către administratorul fiduciar la masa credală. În afară de capacitatea administratorului fiduciar de a emite pretenții pentru activele achiziționate, administrarea de către administratorul fiduciar a masei credale nu este afectată de ieșirea din procedura de faliment a persoanei fizice.
- Un administrator judiciar oficial este un titular de mandat desemnat de minister conform legii. Acest administrator judiciar poate acționa în calitate de titular de mandat într-o procedură de lichidare forțată sau de faliment. Remunerația administratorului judiciar nu este stabilită de către creditorii; acesta este plătit pe baza unei formule prevăzute de lege ca procentaj din activele realizate/distribuite

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

- Legislația din Irlanda de Nord prevede compensarea în procedurile de lichidare, de administrare și de faliment.
- În contul de compensare intră și creanțele reciproce născute după data insolvenței.
- Quantumul net este fie un activ (o datorie contabilă) al insolvenței, fie un element de pasiv.
- Părțile nu pot încheia contracte de renunțare la aplicarea compensării.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

- Lichidatorul sau administratorul fiduciar poate desființa un contract neprofitabil, punând capăt interesului/răspunderii persoanei insolvente în respectul contract (contrapartea poate cere admiterea de creanțe la masa credală pentru pierderi/daune interese survenite ca urmare a insolvenței).
- În cazul insolvenței întreprinderilor, titularul de mandat nu este obligat să execute contractele încheiate

de societatea insolubilă.

- În cazul insolvenței și al falimentului întreprinderilor, furnizarea neîntreruptă a anumitor servicii (utilități și comunicații considerate „esențiale”) poate continua, fără a fi necesară plata eventualelor arierate valabile la intrarea în insolvență.
- Cu excepția serviciilor esențiale (a se vedea mai sus), furnizorii pot rezilia contractele în caz de insolvență (dacă în contractele respective se prevede această posibilitate). Toate bunurile/servicii neplătite pot constitui o creanță în cadrul procedurii de insolvență.
- Contractele în curs nu sunt afectate în mod direct de procedurile IVA sau DRO, deși ar trebui să fie considerate parte din propunerea IVA și ar putea însemna că o persoană nu a îndeplinit criteriile pentru o DRO.
- În cadrul procedurii de faliment, administratorul fiduciar poate renunța la contractele neprofitabile. În caz contrar, atunci când contractul nu se încheie în momentul declarării insolvenței, instanța poate pronunța o hotărâre de descărcare de obligațiile contractuale.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditori individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

- Lichidarea și administrarea creează un moratoriu. Nu se poate introduce o acțiune în justiție împotriva societății după începerea procedurii fără consimțământul titularului de mandat sau fără autorizația instanței.
- În cazul acordului voluntar încheiat de societate cu creditorii săi, un creditor care are obligații în temeiul acordului nu poate introduce o acțiune în justiție pentru urmărirea datoriei (deoarece are obligații în temeiul acordului acceptat). Creditorul ar putea lua astfel de măsuri după aprobare, dacă nu este plătit.
- Dacă a fost sesizată cu o cerere de declarare a falimentului, instanța poate suspenda orice acțiune în justiție pendinte împotriva persoanei sau bunurilor debitorului sau poate autoriza continuarea acesteia în condițiile pe care le consideră adecvate. Niciun creditor al persoanei aflate în faliment nu poate declanșa vreo acțiune împotriva persoanei sau a bunurilor debitorului fără autorizația instanței, câtă vreme persoana nu a ieșit din procedura de faliment.
- Dacă intenționează să facă o propunere creditorilor în vederea unui IVA, debitorul (sau, dacă acesta este vizat de o procedură de faliment, administratorul fiduciar sau administratorul judiciar oficial) poate sesiza instanța cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri provizorii („*interim order*”). În acest fel i se permite instanței să suspende orice procedură deschisă împotriva persoanei sau a bunurilor debitorului și să împiedice deschiderea unei astfel de proceduri. Prin hotărârea provizorie se împiedică, de asemenea, prezentarea unei hotărâri de declarare a falimentului împotriva debitorului. În propunerea de IVA ar cuprinde și modul în care trebuie tratate procedurile în curs și, dacă este acceptată, propunerea devine obligatorie pentru toți creditorii.
- Pronunțarea unei DRO împiedică creditorii să ia măsuri împotriva debitorului în ceea ce privește datoria lor.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

- Lichidarea și administrarea creează un moratoriu. Acțiunile pendinte la data insolvenței nu pot fi continuate fără consimțământul titularului de mandat sau fără autorizația instanței.
- Un creditor într-o acțiune pendinte la aprobarea unui CVA sau a unui IVA nu ar putea continua o astfel de acțiune, întrucât ar fi obligat să respecte condițiile CVA sau IVA (indiferent dacă a votat sau nu pentru aprobarea acordului respectiv).
- Creditorii participă la procedura de insolvență prin intermediul adunărilor creditorilor și prin alte procese decizionale. De asemenea, creditorii pot să formeze un comitet și să își aleagă membrii. Titularii de mandat, alții decât administratorul judiciar oficial, trebuie să îi informeze cu regularitate pe creditorii cu privire la evoluția cauzei (o dată la 6 sau 12 luni, în funcție de procedură).

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

- Creditorii participă la procedura de insolvență prin intermediul adunărilor creditorilor și prin alte procese

decisionale. De asemenea, creditorii pot să formeze un comitet și să își aleagă membrii. Titularii de mandat, alții decât administratorul judiciar oficial, trebuie să îi informeze cu regularitate pe creditorii cu privire la evoluția cauzei (o dată la 6 sau 12 luni, în funcție de procedură), iar în cadrul procedurii de faliment și de lichidare trebuie să organizeze o adunare finală a creditorilor pentru a prezenta un raport privind administrarea procedurii de insolvență.

- Deciziile pot include numirea sau demiterea titularului de mandat, acordul privind remunerarea titularului de mandat, constituirea unui comitet, examinarea unei propuneri de acord voluntar sau orice altă decizie despre care titularul de mandat stabilește că ar necesita implicarea creditorilor.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

- Propunerea de IVA poate conține prevederea ca de activele debitorului să se ocupe supraveghetorul.
- În cazul unei DRO, activele sunt excluse din procedură, însă administratorul judiciar oficial are competența de a solicita informații cu privire la comportamentul și bunurile debitorului.
- În cadrul procedurii de faliment, proprietatea asupra bunurilor revine administratorului fiduciar în momentul numirii sale, fără a fi necesară transmiterea, cesionarea sau transferul bunurilor. Este sarcina administratorului fiduciar să obțină, să valorifice și să distribuie creditorilor patrimoniul persoanei aflate în faliment.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

- În cazul insolvenței întreprinderilor, toate datoriile/răspunderile/responsabilitățile delictuale („*torts*”) ale societății valabile înainte de declanșarea procedurii de insolvență pot face obiectul cererilor de admitere a creanțelor la masa credală, depuse în procedura de insolvență. Datoriile de plată în viitor pot face, de asemenea, obiectul unei cereri de admitere a creanțelor, dar valorile lor trebuie reduse la valorile actualizate.
- Răspunderile care decurg din anumite acțiuni infracționale (cum ar fi traficul de droguri) nu sunt demonstrabile în procedura de administrare sau de lichidare.
- Răspunderile survenite după începerea procedurii sunt considerate „cheltuieli”. Acestea fac obiectul propriei ordini a plăților, dar toate trebuie plătite înainte de a se putea distribui fonduri creditorilor.
- În propunerea de IVA trebuie să fie menționate toate răspunderile debitorului și să fie stabilit modul în care urmează să fie plătiți creditorii. În cadrul procedurii de insolvență, datoriile contractate de către debitor aprobarea propunerii nu pot face obiectul unei cereri de admitere a creanțelor la masa credală decât dacă această posibilitate a fost prevăzută expres.
- Anumite datorii nu sunt incluse în procedura de pronunțare a unei DRO și trebuie plătite de către debitor. Aceste datorii includ amenzi, taxe pentru licențe de televiziune neplătite, împrumuturi pentru studenți și datorii garantate. În cadrul procedurii de pronunțare a unei DRO nu se formulează cereri de admitere a creanțelor, deoarece nu există distribuire de active.
- În cadrul procedurii de faliment, datoriile care sunt scadente la data hotărârii de declarare a falimentului sau care devin scadente în viitor ca urmare a unei obligații contractate înainte de faliment pot face obiectul unei cereri de admitere a creanțelor la masa credală. În cadrul procedurii de faliment, amenzile, datoriile aferente împrumuturilor pentru studenți, arieratele la o datorie în cadrul unei proceduri în materie de dreptul familiei și datoriile de plată în legătură cu ordinele de confiscare nu pot face obiectul unei cereri de admitere a creanțelor la masa credală.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

- Creditorii pot depune o cerere de admitere a creanțelor (dovada existenței datoriei) în orice moment al procedurii. Persoanele care doresc să poată vota în cadrul oricărei adunări (sau al altei proceduri decizionale) sau să primească o distribuție trebuie să depună o cerere de admitere a creanțelor.
- În cadrul procedurilor de administrare, de lichidare sau de faliment, dacă se intenționează o distribuție de fonduri, titularul de mandat îi va informa în scris pe toți creditorii care nu au făcut încă dovada creanțelor

că va avea loc o distribuție, invitându-i să își depună cererile de admitere a creanțelor și stabilind o dată-limită până la care creditorii pot face acest lucru pentru a putea fi incluși în distribuția respectivă. Titularul de mandat poate trata cererile de admitere a creanțelor formulate după data respectivă, dar nu este obligat să o facă.

- În cazul lichidării de către instanță și al falimentului, există un formular standard care trebuie depus pentru a se face dovada datoriilor. În nicio altă procedură nu este prevăzut un formular standard, însă cadrul juridic pentru alte proceduri prevede ce trebuie inclus în dovadă în vederea participării la distribuire.
- Distribuția de fonduri nu poate fi perturbată de faptul că un creditor nu a depus în timp util cererea de admitere a creanțelor.
- În acordurile voluntare, cerința de a prezenta o dovadă titularului de mandat este îndeplinită prin notificarea în scris a cererii de admitere a creanțelor.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

- Unele creanțe izvorâte din raporturi de muncă sunt tratate în mod preferențial și se plătesc după acoperirea cheltuielilor aferente procedurii, dar înainte de creanțele deținătorilor garanții constituite asupra unei universalități de bunuri („*floating chargeholders*”) și ale creditorilor chirografari.
- Nicio creanță nu este subordonată prin lege, în afară de cazul procedurii de faliment, caz în care o creanță datorată unei persoane care era soțul (soția) sau partenerul (partenera) civil(ă) al (a) persoanei aflate în faliment la data falimentului se situează în urma datoriilor față de alți creditori și a dobânzilor aferente respectivelor datorii.
- Dacă datoria debitorului este achitată de o parte terță, aceasta deține o creanță subrogată („*subrogated claim*”) în procedura de insolvență.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

- Creditorii aprobă propunerile făcute de debitor (într-un acord voluntar încheiat de societate cu creditorii săi – rată de aprobare > 75 % ca valoare) sau de titularul de mandat în procedura de insolvență (administrare, majoritate simplă sau aprobarea tuturor creditorilor garanți și majoritatea creditorilor preferențiali în cazurile în care nu este probabil să se revină la creditorii chirografari).
- După aprobarea unui CVA, toți creditorii chirografari existenți în momentul propunerilor sunt obligați să respecte acordul.
- Nu este necesară autorizația instanței pentru planurile de reorganizare, însă o parte prejudiciată se poate adresa instanței judecătorești în cazul în care consideră că interesele i-au fost lezate în mod inutil.
- Există norme procedurale detaliate privind ieșirea din toate procedurile de insolvență a întreprinderilor, atât de lichidare, cât și de reorganizare, și închiderea acestora.
- După ce a fost aprobată de creditori, propunerea de IVA este pusă în aplicare de un practician în insolvență în calitate de supraveghetor. Aceasta nu necesită aprobarea instanței, deși supraveghetorul trebuie să raporteze instanței rezultatul adunării în cadrul căreia s-a aprobat propunerea. O parte se poate adresa instanței în vederea revizuirii deciziei creditorilor cu privire la acceptarea sau neacceptarea propunerii din motive de nereguli materiale.
- Dacă după aprobare debitorul nu îndeplinește condițiile IVA, supraveghetorul poate introduce o cerere de faliment.
- În cazul pronunțării unei DRO, datoriile sunt stinse după 12 luni de la data pronunțării hotărârii. Nu există nicio implicare a instanței în această procedură.
- În procedura de faliment, administratorul fiduciar trebuie să trimită creditorilor un raport final înainte de a fi eliberat din funcție. Dacă administratorul fiduciar nu este și administratorul judiciar oficial, atunci acesta trebuie să convoace adunarea finală a creditorilor, în cadrul căreia creditorii pot contesta eliberarea. În acest caz, administratorul fiduciar trebuie să transmită ministerului o cerere de eliberare din funcție; în caz contrar, administratorul fiduciar este eliberat din funcție atunci când îi notifică responsabilului de la Registrul comerțului („*registrar of companies*”) că a avut loc adunarea finală.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

- Creditorii au dreptul la fondurile care le sunt distribuite (dar nu depuse în bancă de ei) după închiderea procedurii (astfel de fonduri fiind deținute de guvern).
- Legislația Irlandei de Nord prevede că data de închidere a procedurii este data la care titularul de mandat este eliberat din funcție.
- În cadrul IVA, creditorilor li se propune o anumită sumă de rambursare pentru fiecare GBP din datorie. Creditorii sunt obligați să accepte suma respectivă ca plată integrală dacă propunerea este acceptată, deci nu pot recurge la nicio parte a acelei datorii după încheierea procedurii.
- În procedura de faliment și al procedurii de pronunțare a unei DRO, datoriile se sting la data închiderii procedurii, exceptând acele datorii care nu fac parte din procedură.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

- În Irlanda de Nord există o ordine clară de plată din fondurile realizate din active. Costurile și cheltuielile trebuie să fie plătite (din sumele realizate) înainte ca fondurile să fie restituite creditorilor.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

- Dacă o persoană sau o societate aflată în insolvență a preferat un anumit creditor în abordarea insolvenței formale (adică l-a plătit preferențial înaintea altor creditori) sau dacă a efectuat o operațiune subevaluată (adică a vândut ceva sub valoarea sau sub prețul meritat), titularul de mandat poate urmări beneficiarul.
- În cadrul procedurilor de faliment, de lichidare sau de administrare, titularul de mandat se poate adresa instanței în vederea inversării oricărui tip de operațiune și în vederea pronunțării unei hotărâri de readucere a beneficiarului în poziția pe care acesta ar fi avut-o dacă operațiunea nu ar fi avut loc.
- Cererile de inversare a plăților preferențiale trebuie să se refere la operațiuni care au avut loc în ultimele șase luni înainte de numirea administratorului, de începerea procedurii de lichidare sau de introducerea cererii de declarare a falimentului pe cale judiciară sau în ultimii doi ani, în cazul unei plăți preferențiale efectuate către o entitate asociată.
- Cererile de inversare a operațiunilor subevaluate trebuie să se refere la operațiuni efectuate în ultimii doi ani înainte de evenimentele menționate sau, în cazul procedurilor de faliment, într-o perioadă de cinci ani, cu condiția ca persoana fizică vizată să fi fost insolubilă la momentul respectiv sau să fi devenit insolubilă ca urmare a operațiunii.
- În cadrul procedurilor de administrare, de lichidare, de faliment sau de acord voluntar, titularul de mandat poate introduce în instanță o cerere de inversare a unei operațiuni care a fraudat creditorii. O astfel de cerere poate fi introdusă, de asemenea, de către o victimă a operațiunii, cu autorizația instanței.
- În cadrul procedurilor de administrare și de lichidare, titularul de mandat poate, de asemenea, să ia măsuri reparatorii împotriva oricărui director al societății care a desfășurat tranzacții având cunoștință de existența insolvenței, ceea ce a cauzat pierderi suplimentare creditorilor, care a desfășurat tranzacții frauduloase sau care a întreprins acte necorespunzătoare intenționate („*misfeasance*”).
- În cazul în care cererea de lichidare sau de declarare a falimentului este introdusă în instanță, orice dispoziție referitoare la bunuri survenită după introducerea cererii este nulă, cu excepția cazului în care instanța dispune altfel.

Ultima actualizare: 21/06/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.